

Сојка или Фема? Вечита дилема та српска мигрена!

„ Драга комшика Живана,

Ево има неколико месеца како смо од села окренули леђа.

Ти си ваздан била моја најмилија комшика ето да се јавим. Као оно ред је.

И ти се мени јављаше ономад кад се удаде и отиде за **Бриселеле**. Ваљда сам га потрефила у име. Не знам како је у тај твој бели свет. Ко велим Београд је **пре столица** и није мали само што је тај твој Бриселеле још већа столица и центар од Европе. Тако су нам рекли. Ваљда ће ти ово писмо стигне пре од твојега јер у село нема кој да га прими.

Ономад у село дођоше неки људи што зидају велике хале те по селу тражили вуне за продају.

А ондак ми нешто већали, већали па рекли да имамо.

Донели нама пун куфер пара само да шишамо овце јербо вуна служи за **изоланцију** на топло. Кандар открили нешто ново! Па ми ваздан у село од вуне плетесмо све од чарапки доле до капе горе и назиму дуге гаће. И тако шишали, шишали, шишали овце и јопет до велике паре дођосмо.

Ондак ја рекнем мом Владимиру доста је било. Све ми руке натекле од маказе. Пара ко сламе, а ја несрећна само плачем! И мој ти Владо мене каза е немој више сузе лити само реци.

А ондак ми нешто већали, већали па рекли да идемо.

Где, где... ма за Београд. И то у центар нећу ја у неко насеље на **перипетију**.

И ето ми са једну приколицу понели само битно па отселисмо у град.

Живимо у улици сквера **Мире Трајкове**. Није тешко потревити.

Кренеш из улице **Гундељов** венац па скренеш у улицу Јелисавете неке небитне, па тако удариш право на **Најлонијеву пијациу**. Ондар закрнеш нагло улево па право до **Бифтек театра** и ту си.

Зграда велика има и лифт само га запишавају много. Унереде се кућни кучићи није од човека јербо неможеш у зграду ако те не пусте на дугме. Прво да се јавиш ко си, оклен си, куда си пошо и све остало па ће да те пуну. Ја сад добро рукујем са тај **интервол!**

Само остали ти бицикли. Мучу ме. Ја им кажем народе бре склоните тај бицикел са степенице и метите у стан није му у ходник место да га оплићемо сваки дан.

И тако се наједаред нисам плашила у тај Београд. Можда мено. Одем ти те купим две књиге што сви читају у Београд. Кад цели народ у **престолици** чита оно на омот пише са масну фарбу велика **римска слова** „**Бест целер**,,. Нисам могла да ју ишчитам због та римска слова и ондар ја решим, сад ћу ја да ударим по учењу има све да пршће.

Долази ми **ма-дај за франсе** језик и учим та слова.

Ја њој кажем мерси **ма –дај**, а оне ће мени но, но ма - дај... ма-дам. Сви хоће само паре да-дам. Иде на добро. Следећи пут ћу ти напишем нешто на **франсес**.

Али опет ми досадно, досадно а ја несрећна само плачем! И мој ти Владо мене каза немој више сузе лити само реци.

А ондак ми нешто већали, већали па рекли да радимо.

Сада ја шишам кућне кучиће, а Владо их штроји. Радимо радњу за хигијену и **стерилисанцију**. Иде на добро.

Радимо већину дана око 9 или 10. Некад ујутро око 7 али у неке дане касније око 12. Неке дане нисмо овде а у задње време ја сам увек овде осим кад сам негде другде. И тако шишали, штројили, шишали и до велике паре јопет дођосмо.

Ондак ја рекнем мом Владимиру доста је било. Поново ми руке натекле од маказе. И мој ти Владо мене каза немој више сузе лити само реци.

А ондак ми нешто већали, већали па рекли да дођемо.

Па те молим ако у тај Бриселеле има мање... за шишање и штројење јављај брзом поштом па да дођемо.

Пара имамо ко сламе. Ко велим јопет Београд је **пре столица** и није мали само што је тај твој Бриселеле још већа столица и центар од Европе. Тако су нам рекли. Даће Бог да буде добро па да се оданде врнемо са високим школама. За мене мање важно али с толке паре ваљда може мој Владимир да Нам буде **Влада**, мисје у **престолици**!

Остај ми здраво

Твоја комшика Сојка

П.с. За паре немој да бригаш, имамо. Него нађи нам неку велику собу са кухињу и вц, у неки добар мотел у Бриселеле ако може да гледа на кулу од оног Ајфела.

То би ме јако обрадовало.

Вита јела зелен бор – чекам брзи одговор !“

Никола Боровчанин 8/2

ОШ *Свети Сава* Београд

Наставник - ментор: Ивана Марковић